

SALALIITTO PAAVALIN TAPPAMISEKSI

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka on Jerusalem

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Suora jatko edelliseen. Paavali on sidottu Jerusalemissa ja viety nyt ylipappien ja neuvoston eteen.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Ylimmäinen pappi Ananias

Klaudius Lysias roomalaisen varuskunnan päällikkö (tuhannen esimies)

18.10.2015

d) Vieraat termit

- ✚ Fariseukset olivat Jeesuksen aikainen juutalainen uskonnolliskansallinen puolue. He intoilivat Mooseksen lain ja vanhinten perinnäissäntöjen noudattamisessa yksityiskohtia myöten. He syyllistyivät tekopyhyyteen. Toisaalta fariseukset tekivät myös lievennyksiä Jumalan käskyihin.
- ✚ Saddukeukset: Toinen pääpuolue, joka oli farisealaisvastainen. He vihasivat Messiasta, hylkäsivät mm kuolleitten ylösnousemusopin. He olivat aitoja maailmanihmisiä. Lisäksi he vainosivat apostolista seurakuntaa.

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Apt. 23. luku 1 –

Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti." Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta. Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?" Niin ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?" Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi ruhtinasta älä kiroa'." Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana." Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakautui. Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kumpaisetkin.

Syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä; entäpä jos henki tai enkeli on hänelle puhunut?" Kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi päällikkö, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin.

Jeesus vahvistaa Paavalia

Mutta seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin luona ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös Roomassa."

Salaliitto Paavalin tappamiseksi

Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin olivat tappaneet Paavalin. Niitä oli viidettäkymmentä miestä, jotka yhtyivät tähän valaan. He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin. Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälliköltä, että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennen kuin hän pääsee perille."

Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille. Niin Paavali kutsui luoksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen päällikön (Klaudius Lysias) luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa." Niin hän (sadanpäämies) otti hänet (Paavalin sisarenpojan) mukaansa, vei hänet päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle." Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?" Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikään kuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat tappaneet hänet. Nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi." Niin päällikkö päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle."

Sitten hän kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä, ja varatkaa ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumattomana maaherra Feeliksin luo." Hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:

Päällikön kirje maaherra Feeliksille

"Klaudius Lysias lausuu tervehdysten korkea-arvoiselle maaherralle, Feeliksille. Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja olivat vähällä hänet tappa; silloin minä tulin saapuville sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Rooman kansalainen. Koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa ja havaitsin, että

häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet. Mutta kun minulle on annettu ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi; olen myös kehottanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi."

Paavali viedään maaherra Feeliksin eteen Kesareassa

Niin sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen. Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat kasarmiin. Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä. Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta, hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat." Feeliks käski vartioida Paavalia Herodeksen linnassa.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Tässä kertomuksessa (=tositapahtuma) näkyy hyvin Jumalan johdatus. Jumala voi käyttää monenlaisia keinoja, sellaisiakin, joita me ihmiset emme keksisi, varjellakseen meitä. Jumala voi kääntää vaikeudetkin meidän parhaaksemme.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. Room. 8:28.

6. Lauluehdotus VK 183 (UVK 168)

Suo, Herra, sama Henkes meille, kuin annoit kerran apostoleille.
He vaikka joutui vaarain teille, niin sanaa julisti he kansoille.
He veivät armokutsus maailmaan. Sä autoit kansat siihen uskomaan.

Suo Henkes, että liekkis yhä ois sinun työssäs yhtä väkevä.
Sä vielä kutsu, Herra pyhä, Sun eloos harrasta työväkeä.
On paljon kypsnyttä eloa, vaan vähän väkeä on pellolla.

Carl H. von Bogatzky (saks.), 1690–1774 - E. Lönnrot

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

18.10.2015

